

[Paul Møller.]

stræber efter, og det er det, man bør dømme os på.

Statsministeren og flere andre ministre, bl. a. den højtærede økonomiminister, har ved flere lejligheder i den sidste tid rejst tanken om en værdifast tillægspension til alle. Statsministeren vil kunne erindre, at det ikke var vor skyld, at man ikke forsøgte at give alle adgang til den nuværende tillægspension. De forslag, vi stillede sammen med venstre herom, blev stemt ned af de daværende regeringspartier, det husker vi i hvert fald. Hvis regeringspartiet nu er kommet på andre tanker, er vi naturligvis rede til at deltage i en ny drøftelse.

Jeg føler imidlertid for sandhedens skyld trang til at gøre opmærksom på, at ét er at tilvejebringe tillægspension til alle, noget andet er at gøre den værdifast. Vi har altid været pionerer for en værdifast aldersopsparing. Må jeg minde om, at det var det konservative folkeparti, som i sin tid krævede den frivillige indeksopsparing som en betingelse for at medvirke til folkepensionsforliget. Dengang kneb det med at overbevise socialdemokratiet. Det var også os, der hindrede, at denne værdifaste frivillige aldersopsparing blev gjort illusorisk, da vi her i tinget besluttede os til at overgå til en ensartet folkepension for alle. Regeringen kan derfor heller ikke i dette kapitel slå os over ende. Vi tror, at det alt taget i betragtning er et system, som man bør have opmærksomheden henvendt på, og som man bør arbejde videre på, hvis man vil have en omfattende værdifast aldersopsparing.

Det er klart, at kravet om værdifasthed melder sig med stigende styrke, efterhånden som inflationen undergraver al pengeopsparing. Vi har derfor også været positivt indstillet over for tanken om værdifaste obligationer, men vi synes ikke, at det udvalg, som har været nedsat herom, har lagt noget columbusæg. Vi synes, de er sprunget over, hvor gærdet var lavest, ved at lade staten betale og ikke debitor, som det burde være, for værdifastheden.

Grundspekulanterne har vissehaft gode kår under den inflatoriske bølge, men en af årsagerne har været, at opsparingen mere og mere har rettet sig mod konjunkturfaste anbringelser. Efterspørgslen efter jord er

derfor kommet i misforhold til udbuddet, og revisionen af byggezoneloven har trukket alt for længe ud. Men vi har peget på en sådan revision og fremsat forslag, der tog sigte derpå.

Regeringen er gået en anden vej, prøvede det ved jordlovene, gennemførte kapitalvindingsafgifter for derigennem at søge at opnå, at det offentlige i hvert fald fik sin andel, hyppigst med det resultat, at jorden blev endnu dyrere.

Der er ingen tvivl om, at det vil være umuligt at nå de skattepolitiske mål, vi har sat os, hvis ikke der stilles andre indkomstmuligheder til rådighed for staten. Det har vi ikke lagt skjul på, og derfor har vi erklæret os villige til at forhandle om merværdiafgiftsforslaget, fordi vi i det ser den eneste mulighed for at nå den nødvendige skatteomlægning. Det er da også fremhævet i vismændenes rapport, at indirekte skatter må antages at virke forbrugsbegrænsende i højere grad end personlige skatter. Disse ord dækker fuldstændig tankegangen bag vore forslag. En skatteomlægning, som vi tilsigter, vil derfor i høj grad aflaste inflationstrykket både igenne den øgede forbrugsskat og igennem det incitament til produktiv virksomhed og opsparing, som ligger i reformen af det direkte skattesystem.

Vi er selysagt som alle andre klar over, at en sådan omlægning rejser adskillige familiepolitiske problemer. Vi har da også erkendt, at både børnetilskud og skattelovgivningens bundgrænser må forhøjes. Men vi har ikke anset det for rigtigt at deltage i en auktion på dette område.

Socialdemokratiet møder os atter med forslaget om indførelse af kildeskat, og folketinget får jo om få dage lejlighed til at drøfte forslaget. Vi mener ikke, at det vil lette vore økonomiske problemer, og vi mener ikke, det er rimeligt at forøge erhvervslivets administrationsomkostninger ved at indføre en sådan kildeskat. Vi har rejst tanker, som vor ordfører nærmere vil redegøre for, og som har til formål at give de skatteborgere, der ønsker at betale skat af den løbende indkomst, muligheder for det, uden at virksomhederne skal blandes ind i det.

Arbejdet med en skattereform bliver noget af det vigtigste i dette folketingsår. Vi har fremlagt vore synspunkter, og jeg